

LETNÍ KURZY

harmonizace

MANŽELSTVÍ

„Nebojme se žít pod taktovkou Boží“

Přednášející: Lenka a Ondřej Múčkovi

Helena a Josef Múčkovi

Kdy: 1.7. - 6.7.2023

Duchovní doprovod: P. Pavel Rousek

Přihlášky: Jaroslava a Josef Danielovi / emote@seznam.cz

tel: 732 859 725

6.7. - 11.7.2023

Duchovní doprovod: P. Jan Balík

Přihlášky: Miroslava a Miroslav Wajsarovi / wajsarova@hospic.cz / tel: 731 332 773

„Všechno je jinak“, aneb, „zamiluj si všední den!“

Přednášející: Růžena a Jaroslav Váchalovi

Alena a Jaroslav Lavičkovi

Kdy: 21. -26. 7. 2023

Duchovní doprovod: P. Jiří Landa

Přihlášky: Jana a Jan Huskovi / janhusek@seznam.cz / jahuskova@seznam.cz / tel: 736 523 601

Informace: Všechny kurzy probíhají na chatě **Horalka** ve Sněžném v **Orlických horách**

Přihlášky zasílejte do 31.3.2023

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 9. února 2023. Uzávěrka následujícího čísla: 23. února 2023. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 4 12. února 2023

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Košťofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 13. 2. – 26. 2. 2023

13. 2. Po – – –

14. 2. Út KA 18.00 za † Cecilii Novotnou, manžela a †† rodiče Pajunkovy

15. 2. St KA 08.00 za †† Annu, Františka a rodiče

16. 2. Čt KA 08.00 za †† Karla a Olgu

17. 2. Pá KA 18.00 za †† Stanislava a Věru Ondráčkovy

18. 2. So KA 18.00 za dar uzdravení pro dceru Annu

19. 2. Ne **7. neděle v mezidobí**

KO 08.30 za dar Duchu Svatého pro Marii, Annu a Evu

CH 15.00 na úmysl

20. 2. Po – – –

21. 2. Út KA 18.00 za † Karolínu

22. 2. St **POPELEČNÍ STŘEDA**

KA 08.00 za farní společenství

KO 18.00 za uzdravení Františka

den přísného postu

23. 2. Čt KA 08.00 za † Krystýnu Jonákovou

24. 2. Pá KO 17.30 *pobožnost křížové cesty*

KO 18.00 za † Kazimira Szlachetku, manželku Žofii a celý rod Szachetkových

25. 2. So KA 18.00 za † Annu

26. 2. Ne **1. NEDĚLE POSTNÍ**

KO 08.30 za † Václava Boudu

CÍRKEV A PENÍZE I: POSLÁNÍ CÍRKVE

V následujícím textu P. Benedikta Mohelníka OP přinášíme první část jeho shrnutí dvou diskuzí v Dominikánské 8 na téma Církev a peníze.

V okamžiku, kdy Ježíš po svém zmrtvýchvstání odcházel k Otci, poslal své apoštoly a ostatní učedníky hlásat radostnou zvěst evangelia, křtít a učit nové následovníky Krista zachovávat všechno, co přikázal (srov. Mt 28,19–20). Kristus vybavil první společenství svých věrných darem Ducha, o kterém slíbil, že v církvi nepřestane působit. Poslání církve je tudíž jednoznačně dáno. K tomu se hlásí také církev u nás. Jenomže už na stránkách Nového zákona můžeme vidět, že se toto poslání uskutečňuje v rozdílných podmínkách různě. Jak při misijním působení církve, tak potom v každodenním životě církevních obcí.

Chybí konkrétní vize

Česká církev se proto nemůže spokojit se ztotožněním se se všeobecným posláním církve. V debatě se dost zřejmě ukazovalo, že základním postojem vedení pražské arcidiecéze je zachování stávajícího stavu, založeného na plošné sakramentální pastoraci v husté farní síti. A to ne na základě promyšleného rozhodnutí, ale ze setrvačnosti a možná ještě více z jakési přiznané bezradnosti. Vize pro budoucnost, představa o podobě církve v příštích bližších či vzdálenějších letech, není nijak formulována. Vedení církve nemá stanovené pastorační priority. Nelze je definovat, protože se prý nedaří dosáhnout širšího konsenzu, a to ani mezi klerickou částí místní církve, natožpak v širším záběru s laiky, jejichž názory zatím vůbec nedocházejí sluchu. Pokusy o diskuzi na tato témata opakovaně ztroskotávají. Jednou z oblastí, kde se to zřetelně projevuje, je nakládání s kostely. Dobře slouží jako ilustrativní příklad, jehož rysy můžeme vidět i v jiných oblastech.

Příklad kostelů a far

Vedení arcidiecéze ví, že stav kostelů a far je neutěšený, že jejich počet zdaleka převyšuje liturgické a pastorační potřeby a že jejich údržba představuje čím dál větší zátěž, a to především pro kněze působící v mimopražských farnostech. Ani v této oblasti však nepanuje shoda, jak se zachovat. Kněží se stávají nejlevnějšími údržbáři rozsáhlého památkového fondu, jen kostelů je přes tisíc, více než 800 jich je ve vlastnictví církve. Absurdní přitom je, že skutečnou památkovou a kulturní hodnotu má jen zlomek těchto sakrálních staveb. Všeobecně se ví, že to není správné, ale nikdo to neumí změnit. Neexistuje žádný plán, jak s budovami nakládat, které si ponechat, protože slouží živým společenství, a kterých se přijatelným způsobem zbavit, protože už dávno neplní svůj účel. Jednání s obcemi se nedaří, pokusy o převody na jiné vlastníky narážejí na odpor místních komunit. Samospádem se nic nevyřeší, ale chybí odvahy pokusit se alespoň o něco. V mnoha evropských zemích je tento problém dlouhodobě reflektovaný a jsou zde praktické zkušenosti. Bylo by se o co opírat a kde se inspirovat. Slučování farností, k němuž před časem mimo Prahu došlo, ovšem na zátěži vyplývající ze starosti o mrtvé kameny téměř nic nemění.

Poslání a peníze nejsou propojené

Při takto neurčitěm a rozostřeném obrazu ohledně působení církve na pastorační i praktické rovině a jejich prioritách ani nemůže existovat nezbytná souvztažnost mezi hospodářskou činností církve a jejím bytostným posláním. Církev tvrdí, že potřebuje peníze na duchovenskou činnost, kterou ale neumí dostatečně přesvědčivě popsat, a to nejen navenek, ale ani dovnitř. Paradoxně pak vyznívají výroky, v nichž se mluví o poměrně přesných částkách peněz potřebných na tzv. hlavní činnost církve (rozuměj duchovenské úkony a

starost o kostely a fary), a zároveň je tato činnost jenom velmi vágně vymezená. Potřebujeme sice přesně spočítanou částku peněz, jen vlastně nevíme, na co a s jakým směřováním do budoucna.

Církev se vzhledem ke své povaze nezbytně vyjadřuje spíše symboly než paragrafy. Výmluvným symbolem je ovšem sama budova pražského arcibiskupství. Je sídlem biskupa, který má místní církve vyučovat ve víře, posvěcovat ji slavením liturgie a vést po příkladu dobrého Pastýře. Kromě biskupa sídlí v honosném barokním paláci až na pár výjimek už jenom správní a ekonomické odbory. Pasto-

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Boží soud

Výraz označuje dvě rozdílné skutečnosti: a) nadpřirozený projev Boží spravedlnosti především v soukromém soudu, kdy „každý člověk hned po smrti obdrží ve své nesmrtelné duši svou věčnou odplatu“ (KKC 1022). Na posledním soudu (konečném či eschatologickém), vztahujícím se na všechny lidi a na celý vesmír, „před Kristem, který je pravda, bude s konečnou platností odhalena pravda o vztahu každého člověka k Bohu“ (KKC 1039) b) soudní důkaz (zvaný také „Boží soud“), od nepaměti užívaný ke stanovení viny nebo nevinu obžalovaného. Výsledek se považoval za projev Boží vůle. V přesvědčení, že Bůh chrání nevinné a trestá viníky, byli obvinění vystavováni zkoušce ohněm čili tzv. *iudicium feretri* (mrtvé tělo mělo reagovat na dotyk vraha) nebo tzv. *iudicium offae* (po sněžení určitého množství chleba a sýra měl viník zemřít) a nebo souboji. Negativní výsledek jedné z těchto zkoušek byl považován za důkaz viny daný božstvím. Ve středověku se užívalo těchto Božích soudů i v církvi. Čtvrtý lateránský koncil je však odsoudil (1215).

rační centra jsou vysunuta z tohoto centra na okraj. Arcibiskupství je tak především kancelářská administrativní budova. Symbolická řeč církve má přitom svou specifickou závažnost. Když se na církev díváme očima víry – a jako věřící se na ni nemůžeme dívat jinak, její vnější projevy jsou součástí její svátostné povahy. Prostřednictvím vnější stránky života církve máme kontemplovat její niternou, duchovní stránku, třeba právě to, jak se trojí poslání Krista proroka, kněze a pastýře uplatňuje v působení nástupce apoštolů. Co můžeme kontemplovat v našem konkrétním případě?

Benedikt Mohelník OP

Boží tělo

Svátek, který katolická církev slaví ve čtvrtek po svátku Nejsvětější Trojice, aby zvlášť oslavila Eucharistii. Po 2. vatikánském koncilu se tento svátek nazývá slavnost Těla a Krve Páně. Svátek zavedl Urban IV. r. 1264 po zázraku v Bolseně. Od 15. stol. se po celé církvi rozšířil zvyk procesí Božího těla, i díky tomu, že papežové Martin V. a Evžen IV. svátek obdařili zvláštními odpustky. V řadě zemí, kde bylo slavení církevních svátků v průběhu týdne zrušeno, se svátek Božího těla slaví následující neděli.

Bratrské napomenutí

Slovní výtka nějaké osobě s úmyslem odvést ji od hříchu. Vyzýval k tomu sám Ježíš: „Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima...“ (Mt 18,15nn). Bratrské napomenutí může mít tři fáze: soukromou, poloveřejnou, tj. před jedním nebo dvěma svědky, a veřejnou, tj. před církví.

Breve

Z lat. *breve scriptum* (= krátké psaní). Stručný papežský dokument, méně slavnostní než bula.